

MYRSKYLYHTY

1/2010

Nummen
Samoojen
uusittu
lippukunta-
lehti

PARTIO MENI
KOULUIHIN
LOKAKUUSSA
2010 s. 6

SAMOOJEN SAMOILUA
-kaukosamoojan haastattelu- s. 12

TÄHTÄIMESSÄ : TARPOJA s. 9

MAIJA JA ESSI
SISUPARTIOKURSSILLA
JYVÄSKYLÄSSÄ s. 5

K-22 s. 16

MYRSKYLYHTY

on Nummen Samoojat ry:n oma lippukuntalehti.

Edellisen kerran lehti ilmestyi 1990-luvulla kuukausitiedotteen nimellä.

Lehti kasataan vapaaehtoisvoimin vaihtelevalla kokoonpanolla.

Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Nummen Samoojat on vuonna 1973 perustettu partiolippukunta, joka toimii Nummi-Pusulassa, Uudenmaan partiopiirissä.

TOIMITUSKUNTA

Mari Mikkola, päätoimitus & taitto
Johanna Korhonen, toimittaja

Avustajat aakkosjärjestyksessä:

Johanna Aalto
Niko Mikkola
Aura Nieminen
Essi Nurmi
Maija Rautanen
Markus Solala
Kati Suontaka

Kannen kuvan ”Kilkkeellä”
otti Niko Mikkola

SISÄLLYS

Alkukirjoitus	s. 3
Menneet lyhyesti	4
- Inkan Aarre –leiri	
- Kilke VI finnjamboree	
- Syyskauden avajaiset	
- Syysvaellus	
- Via Custus	
Meiltä ja muualta	5-6
- Sisupartiokurssi Jyväskylässä	
- Partion koulukampanja	
Sudenpennuilta	7-8
- esittelyssä Sisiliskot	
- etsi sanat -tehtävä	
Tähtäimessä: TARPOJA	9
-ikäkautensa esimerkki haastattelussa	
Seikkailijoilta	10-11
- Orava –joukkueen retkireportaasi	
Samoojien Samoilua	12
- Kaukosamooja Hanna Vihervä haastattelussa	
Puhelinhaastattelussa	13
Viesti lippukunnanjohtajalta	
- mukana myös syysvaelluksen tulokset	14
Sarjakuva	15
K-22	16
Loota	17
Lyhyesti	18
Tuunaajat	19

Hyvät lukijat!

Se, miksi tässä lehdessä on alkukirjoitus pääkirjoituksen sijaan, johtuu siitä, että mielestäni sana pääkirjoitus viittaa siihen, että muut lehdessä olevat kirjoitukset eivät olisi niin tärkeitä kuin se pää- (ja minä kun niin tykkään leikkiä sanoilla).

Näinhän ei suinkaan ole. Sisällön tuottaa enemmän kuin yksi ihminen. Tässä lehdessä ja partiossa muutenkin. Tärkeimmät asiat löytyvät tämän sivun jälkeen. Se **todellinen toiminta**, joka kertoo ja näyttää mitä partio on, **olkoon pääosassa**.

Partio on siitä hieno harrastus, että se tarjoaa mahdollisuuden kokeilla kaikenlaista. Partiossa voi isompana tehdä mitä haluaa ja aina oppia tekemällä. Partiossa voi siis toteuttaa itseään.

Alkukirjoituksena haluan toivottaa teille kaikille virkistävää tutkimusmatkaa Nummen Samoojien toimintaan ja tähän uusittuun Myrskylähtyyn. Edellisen kerran tämän nimistä läpyskää on saanut lukea 1990-luvulla.

Itse liityin Nummen Samoojiin tänä kesänä. Olen toki ollut mukana lippukunnan tapahtumissa aiemmin, mutta nyt kuulun tähän lippukuntaan ja haluan olla mukana tekemässä jotain juuri tämän lippukunnan hyväksi. Tämä lehti olkoon ainakin yksi asia.

Nautinnollisia lukuhetkiä ja mukavaa talviaikaa teille kaikille!

MARI

INKAN AARRE

sudenpentujen ja seikkailijoiden kesäleiri Leppäkorvessa pidettiin Etelä-Amerikan malliin heinäkuun alussa.

KILKE –VI finnjangboree –leiri Evolla kokosi heinä-elokuun vaihteessa 10 000 partiolaista samaan paikkaan. Nummen Samoojia oli mukana leiriläisinä Kaleva –alaleirin Kulo –savussa sekä leirin organisaatiossa erilaisissa vastuutehtävissä.

SYYSKAUDEN

AVAJAISET pidettiin Iloitun leirikeskuksessa tarpojen, samoajien ja vaeltajien voimin.

SYYSSVAELLUS keräsi lippukunnan syksyiselle retkelle syyskuun lopulla. Mukana oli ensi kertaa myös seikkailijaikäkauden väkeä. Tänä vuonna vaellettiin lauantaihin, perinteisellä iltanuotiolla nähtiin partiolauluista tehtyjä esityksiä.

VIA CUSTUS–partiotaitojen SM-kisoissa 9-10.10.2010 Lohjalla lippukuntamme osallistui järjestelyihin yörastin muodossa. Rastipäällikkö Eelis kuvaili tapahtumaa ”*mentiin perä kolmantena jalkana.*”

Katso Syysvaelluksen tulokset sivulta 14!

JÄRVISUOMEN PARTIOLAISTEN JÄRJESTÄMÄ SISUJOHTAJA KURSSI JYVÄSKYLÄSSÄ 15.-17.10.10.

Mitä on sisupartio:

Sisupartiolaisia ovat partiolaiset, jotka tarvitsevat erityistä tukea partiossa vamman tai pitkäaikaissairauden tai muun ominaisuuden takia. Sisutoiminnassa on ohjaajia enemmän kuin muissa ryhmissä ja tarvitaan aikuisen tukea. Partio-ohjelmaa sovelletaan osanottajien tarpeiden mukaan.

Sisupartion idea on Baden-Powellin ajoilta. Tänäpäin sisupartiolaisia on kaikkialla maailmassa. Toiminnan tunnuksena on sisukkuutta kuvaava sammakko. Sammakko on vahvan jalussolmun sisällä, jonka vammaton ja vammaisen partiolainen yhdessä solmivat. Päämäärä on sama kuin koko partioliikkeellä: kasvattaa partiolaisista vastuuntuntoisia ja itsenäisesti ajattelevia yhteiskunnan jäseniä. Sisutoiminnassa on sama partiohenki, aatepohja ja partiomenetelmä kuin muussakin partiotoiminnassa ja ikäkausissa. (www.partio.fi)

Kilkkeellä ollessani tulin kiinnittäneeksi huomiota Sisupartiolaisiin ja ajattelin, että on oikeasti hienoa kun kaikki saavat harrastaa tätä harrastusta rajoituksistaan huolimatta. Samaisella leirillä sain tietooni, että Jyväskylässä tultaisiin järjestämään Sisujohtaja kurssi syksyllä ja kiinnostus heräsi heti. Soitin samana päivänä Maijalle ja hetken hehkutettuani hienoa tilaisuutta Maija oli mukana ja syksyn odottelu sai alkaa.

Kurssin alettua oli tosi hienoa huomata, että meidät otettiin hyvin vastaan vaikka ei minkäänlaista kokemusta sisutoiminnasta ollutkaan ja löysimme sieltä myös muita, jotka olivat tulleet vain katselemaan mitä tämä nyt sitten oikeasti onkaan. Kurssilla jo sisujohtajana toimivat kertoivat omista kokemuksistaan paljon ja meille pidettiin tehtävä pisteitä, jossa pääsimme kokeille miltä tuntuu, kun ei näe kunnolla tai, millaista on ohjata henkilöä, joka käyttää Bliss-kirjoitusta. Me pääsimme myös testaamaan yhden sisuryhmän perinteistä kokousiltaa ja voisin sanoa, ettei se poikennut mitenkään normaalin vartion tai lauman kokouksesta. Kurssilla suurin opetus oli varmasti se, että kaikkea pystyy sisujen kanssa tekemään, mutta se vaatii vain ohjaajalta soveltamista!

MEILTÄ JA MUUALTA

ihmisenä partiouransa aikana ja niin myös se on sisuille tärkeää. Sisuille se henkilön kyvykkyydestä riippuen voi olla avustamista esim. askartelussa tai apuohjaajana olemista vaikka ulkoilutilanteessa. Järvisuomen partiolaiset aikovat järjestää myös PJ-kurssin sisuille, jolla on sama sisältö, kuin ihan normaalillakin PJ-kurssilla, mutta asiat on selkokielellä ilmaistuja. Sisujen PJ-kurssille ei ihan kuka tahansa sisu pääse, vaan sisun on tarvinnut näyttää, että heillä on kyvykkyyttä siihen. Sisut saavat kurssin suorittamisen jälkeen soljen, mutteivät PJ valtakirjaa.

Vaikka sisujen kokoukset, retket ja leirit vaativat paljon erikoisjärjestelyitä ja tupla määrän johtajia niin uskoisin, että sisuryhmät ovat kaikista

suvaitsevaisimpia ja niissä esiintyy vähemmän kiusaamista, kuin ns. "normaalissa" ryhmässä.

Pidimme sisujohtajakurssia todella tärkeänä ja hyvänä kurssina ihan meidän lippukunnan omassakin toiminnassa. Saimme paljon ideoita, joita voimme soveltaa erilaisilla leireillä ja tapahtumissa. Kurssi sai katsomaan asioita monelta suunnalta ja siitakin on varmasti hyötyä tulevaisuudessa. Kurssi ei varsinaisesti muuttanut eikä todennäköisesti tule muuttamaan tehtävänkuvaamme, mutta asennetta se muutti ja vain ehdottomasti hyvään suuntaan!

Essi Nurmi ja Maija Rautanen

PARTIO MENI KOULUIHIN LOKAKUUSSA 2010

Minä, Maija ja Noora kävimme pitämässä kaksi partio-aiheista aamunavausta Pusulan- ja Oinolan koulun neljänsille luokille.

"Partio tulee kouluun"- kampanjan esitysmateriaalin mukana ollutta videota emme voineet näyttää, sillä se ei näkynyt DVD- soittimella. Kerroimme molemmilla kerroilla Uudesta ohjelmasta, ja siihen kuuluvista ikäluokista.

Kysyimme oppilailta, ovatko he partioissa, ja millaista siellä on. Positiivisia kommentteja tulikin ja yllätyimme partiolaisten määrästä. Yleistiedon jälkeen leikimme partio-aiheisia leikkejä. Ja niistähän ne

neloset pitivät.

Leikeissä opittiin mm. maita, joissa partiotoimintaa on.

Kysyimme kysymykset olivat: "Mitä laumailloissa tehdään" ja "Paljonko liittyminen maksaa". 45 minuuttia kestävän aamunavauksen loppupuolella jaoimme molemmilla kerroilla mukana olleesta materiaalista postikortit, julisteet luokkiin, pinssejä ja jopa käytetyistä CD-koteloista tehdyt kynät.

Kaiken kaikkiaan molemmat aamunavaukset menivät hyvin.

Aura Nieminen

SI-, SI-, SI-, SI-, SI- SISILISKOT!

Lauman reippaita ja aktiivisia jäseniä ovat Atso, Aleksi, Joonas, Kasper, Konsta, Sakari, Sofia, Tatu sekä Topi. Tämän syksyn yötöiden kohteenamme oli 30.- 31.10. Rasa ja ensimmäinen yötökemme tällä kokoonpanolla. Tatu ja Joonas ovat aloittaneet vasta tänä syksynä laumassamme, mutta olivat innokkaina mukana touhuilussa. Mukana olivat toki myös laumanjohtajat Astra, Kati ja Taija.

Kävelimme n. 2 km harmaassa ja hieman koleassa säässä mökille - olimme kuitenkin ystävällisiä ja veimme tavarat autokyydillä perille. Perille päästyämme oli vuorossa mökin lämmitystä ja polttopuiden tekoa. Päivä meni mukavasti ulkona puuhastellessa: polttopuita tehdessä, leikkiessä ja pelaamalla sekä ruuan valmistamisessa trangiolla. Emme aiemmin ole valmistaneet ruokaa trangiolla ja kaikille se olikin jännittävä ja mielenkiintoinen kokemus. Menu oli makaronia ja jauhelihaa ja jokainen ryhmä saikin ruokansa onnistumaan loistavasti!

Ruuan jälkeen alkoi perehdytys kartan ja maamerkkien saloihin. Myöhemmin teimme metsään esteradan, jossa näitä taitoja hieman kertailtiin käytännössä. Illan jo pimetessä teimme vielä heijastinradan, jonka lapset kiersivät pareittain. Matkalla oli mitä kummallisempia kysymyksiä ja jokainen löysi matkan varrelta aiemmin laumaillassa tekemänsä aterinpussin.

Kuva: Kati Suontaka

Ilta huipentui nuotiolle, jossa Joonas ja Tatu antoivat sudenpentulupauksensa. Väsyneinä paistoimme vielä makkaraa ja lettuja ja sitten olikin aika mennä iltapesulle ja nukkumaan. Iltasadun jälkeen ei unta tarvinnut kenenkään kauaa odotella - kellotkin muistimme siirtää talviaikaan!

Seuraavana aamuna lapset yllättivät heräämällä jo seitsemältä! Aamupalan jälkeen oli vuorossa vapaata leikkimistä, jälleen polttopuiden tekoa ja kantoa sekä siivoamista. Kaikki osallistuivat puuhasteluun ja ruokailun jälkeen olikin jo kotiin lähdön aika. Taas oli edessä kävely lähtöpaikalle, josta vanhemmat tulisivat murusensa hakemaan. Vanhempia odotti joukko väsyneitä, mutta iloisia lapsia!

SUDENPENNUILTA

Retki ei olisi voinut enää paremmin sujua - lauma toimi hienosti ryhmänä, edes laastaria emme tarvinneet eikä koti-ikäväkään ehtinyt kolkutella! Ja varmasti uusia kokemuksia ja lisää rohkeuttakin monelle kertyi. Sisiliskojen mielestä partio on:

retkeilyä luonnossa, pelailua ja leikkimistä kavereiden kanssa, uusia kavereita, uusien asioiden oppimista, leirejä, laumailtoja omalla kololla, erilaisia tapahtumia - kaikkea kivaa yhdessä tekemistä!

Kati Suontaka ja lauma

Löydä kaikki sanat!

PUUKKO

KALENTERI

LUPAUS

HUIVI

SUDENPENTU

NUOTIO

HIRVET

KETUT

LEIRI

SISI

LISKOT

KAVERI

T	I	P	S	A	H	U	I	V	I
O	P	U	U	K	K	O	S	I	V
N	U	O	T	I	O	S	R	O	A
T	O	K	S	I	L	E	I	R	I
H	I	R	V	E	T	U	T	I	S
S	U	D	E	N	P	E	N	T	U
E	A	K	E	T	U	T	I	T	A
P	K	L	A	I	S	O	S	A	P
K	A	V	E	R	I	S	I	K	U
K	R	S	E	U	T	A	S	E	L

Partiolaiset jakautuvat ikänsä mukaisesti viiteen eri ikäkauteen: sudenpentuihin (7-9v.), seikkailijoihin (10-12v.), tarpojiin (12-15v.), samoajiin (15-17v.) ja vaeltajiin (18-22v.).

Kokonaan oma lukunsa ovat lasten ja nuorten toimintaa tukevat aikuiset.

Tällä kertaa tähtäimessä on oman ikäkautensa edustaja: Tarpoja

Tatu lepäilee syyskauden avajaisissa.
Kuva: Niko Mikkola

Nimesi? Tatu Valkeejärvi

Ikäsi ja mihin ikäkausiryhmään kuulut?
14 vuotta ja kuulun tarpojiin.

Mihin ryhmään kuulut? Ilves-vartioon.

Mikä on tehtäväsi partiossa? Olen vartiolainen.

Kauanko olet ollut partiossa? 3-4 vuotta.

Yöretkien lukumäärä, joilla olet ollut? En osaa sanoa.

Mistä partiossa opitusta taidosta on ollut hyötyä elämässäsi? Ensiaavusta.

Mitä muuta harrastat? Laskettelua ja luistelua.

Mitä odotat/ toivot partiolta tulevaisuudessa? Paljon retkiä!

Jos joutuisit kolmeksi päiväksi pyöreään, ikkunattomaan huoneeseen, mitkä kolme esinettä/ asiaa ottaisit mukaasi? Vettä, kaverin ja kännykän.

Johanna Korhonen

ORAVIEN SYYSRETKEI RASALLE 16-17.10.2010

Oli synkkä ja myrskyinen yö, kun vasten nousevan auringon kajoa nousi kaukaisten salojen sydäimestä jänteiden Oravien joukko, joka vaaroja uhmaten oli saapunut jylhän erämaajärven rantaan seisomaan kansakuntamme eturivissä, kun sen kohtalon hetkien vaskiset kellot yhä voimakkaammin kaikasivat sieluissaan.

Mutta ensin oli tehtävä polttopuita ja pistettävä nakkikeitto alulle. Artturi ryhtyi opettamaan kirveen käyttöä, ja tarvittavat polttopuut saatiin aikaiseksi. Talkooporukka oli Rasan uutta saunaa rakentamassa, ja Oravat olivat luvanneet hoitaa muonituksen lounaan osalta, joten kun puita oli riittävä läjä tarttuivat kaikki puukkoihinsa ja aloittivat voimallisen perunoiden ja nakkien pilkkomistyön. Ripeästi ja loogisesti rakentuneen kokkaamisoperaation tuloksena syntyi yllättäen maukasta keittoa ja työmiehet saattoivat jatkaa – kuten vanhassa viisaudessakin sanotaan - vatsallaan marssimista. Varmuuden vuoksi Otto ryhtyi veistämään miekkaa.

Alussa oli vain tietön korpi, armoton luonto ja Oravajoukkue...

Josta pääsemmekin siihen, että ruoan jälkeen oli ehdottomasti saatava liikuntaa, siispä Oravat ryhtyivät täyttämään Sillin peräkärriä havuilla, joita oli toimitettava Nummen seurakunnalle

vielä aimo pläjäys. Kun homma oli pulkassa – eli kärryssä, saattoivat Oravat todeta että ylijäämähavuista oli saatu muodostettua valtava havumaja. Reipashenkisten partiolaisten mielessä alkoi luonnollisesti kyteä ajatus – maja on poltettava! Tästä valaistuneena Oravat hankkivat ison kanisterillisen valopetroolia, ja Juho alkoi Nuutin kanssa opettaa myrskylyhdyn käyttöä.

Rasan kämppä, eteläisessä Suomessa... Liki Karisjärven kylää...

Tällä välin Katri valmistautui opettamaan paalusolmun tekoa, mutta koska oli (kuten edellä jo tuli mainittuakin) synkkä ja myrskyinen yö, niin oli tärkeää kerrata ainakin kerran kerrospukeutumisen perusteet. Sari ja Ida olivat koonneet mittavan lähdeaineiston pohjalta kuusituhatsivuisen julkaisusarjan nimeltä Länsimaisen kerrospukeutumisen historia. Varsinaisessa esitelmässään he kuitenkin onnistuivat häikäisevällä neroudellaan kiteyttämään koko asian kahteenkymmeneen sekuntiin. Entistä valaistuneempina Oravat opettelivat paalusolmun.

Niin kuin hyvin tiedetään on... Oravat aika velikultia...

Niin, eipä aikaakaan kun liekit loimusivat korkeina, ja loimottavan pätsin ympärillä seisoivat Oravat, joku heittäen risun, toinen kepillä

kipinöivää paloa tönkäisten. Kuumotti hehku heidän poskiaaan, ja savun raukea tuoksu oli jo vaatteisiinsa pinttynyt. Ei onnistunut metsän poltto, mutta loimoin helmassa liekkui vasta rakennettu havumaja ja sylki sisuksistaan valkeaa kuin tuntemattomien maiden tulta syöksevät vaarat. Harvaksellen, jo päivän sanailut sanottuna, jotakin lämpimikseen lausahdellen siirtyivät Oravat

Orava -joukkue retkellänsä
Kuva: Markus Solala

iltanuotion sekä makkaranpaiston jälkeen pesulle ja vuoron perään painuivat ylös parvelle vuoteillensa, joku ehkä hiukan ihmetellen, kun pari neitokaista hiukan kauemman kadoksissa viipyi, mut lopulta painaen tyynylle päänsä kaikki.

Ja niin kallistuivat Oravat rauhaisesti alas illan lepoon monen tuhannen, kultaisen auringon kiertoessa...

Yö oli pimeä, ja Tommin vielä ennen nukkumaan menoa aloittamat keskustelut linnunradasta, tähtien liikkeistä ja satelliiteista olivat saatelleet joka Oravan rauhalliseen uneen. Kun

aamu valkeni tulivat talkoomiehet jälleen työnsä ääreen, ja niin nousivat Oravatkin kuka tuhkakasaa tönkimään, kuka vettä järvestä kantamaan. Kohta kaikki kuitenkin kokoontuivat aamulenkille ja totta kai pyrkivät laajentamaan tietämystään syksyisen flooran ilmenemismuodoista.

Päivä vietettiin tarmokkaasti polttopuita sahailten, pilkkoen ja polttaen. Tavarat pakkailtiin, paikat siivottiin ja lounaaksi nautitun velttohyppelyn jälkeen taivalsivat Oravat Karisjärventien varteen, josta kotimatka alkoi. Sen pituinen se.

Markus Solala

Samoojien samoilua –palstalla haastatellaan ulkosamoojia. He ovat ihmisiä, jotka ovat olleet lippukunnan toiminnassa aiemmin mukana, mutta syystä tai toisesta vaikuttavat nykyisin muualla.

Tässä lehdessä haastattelussa on **Hanna Vihervä**, joka toimi mm. lippukunnanjohtajana vuosina 1999-2000.

Kuva: Pauli Korhonen

Missä vaikutat nykyisin?

Tampereella, tiiminvetäjän hommissa opettelen manselaista elämäntapaa neljättä vuotta.

Mitä teit lippukunnassa ja miksi lopetit?

Puuhasin kaikenlaista, kunnes ulkomaankeikka Skotlantiin vei mukanaan.

Mikä oli parasta Nummen Samoojien toiminnassa?

Paljon retkiä ja ajanviettoa luonnossa, sekä niitä mahtavia kavereita.

Partiомуisto, joka on jäänyt mieleen?

Vesikanisterissa ja valopetroolikanisterissa on vinha ero.

Terveisiä nykylippukunnalle?

Hyvältä vaikuttaa tekemisen meininki - muistakaa myös ne rentoutumisen hetket nuotion loimussa.

Johanna Korhonen

Ketä haluaisit seuraavassa lehdessä haastateltavan?
Laita ehdotuksesi lehden sähköpostiin: myrskylyhtylehti@gmail.com

SAUNA-ASIOISSA SOITTELEN, SOPIIKKO HAASTATTELU?

Lumiviimaisena päivänä lippukunnan kämpän, Rasan, saunaprojektista vastaava Ahti "Silli" Norja tavoitettiin teetauolta. Nummen Samoojien yksi voimainponnistus tänä syksynä on ollut saunan rakentaminen Rasalle.

Peruskivet saatiin paikoilleen syksyllä 2009, mutta varsinainen rakentaminen alkoi syyskuun toisella viikolla tänä vuonna. Sillin mukaan projekti on edennyt suunnitellusti, ainoastaan talkooväen saaminen paikalle on välillä tuottanut päänvaivaa. Saunaa on rakennettu pääasiassa viikonloppuisin, syyskuussa tosin tehtiin töitä myös yhdellä kokonaisella viikolla. Ensilöylyt pyritään ottamaan jo joulukuun alussa 4.12. kunhan kiuas, vesipata ja lauteet saadaan paikoilleen. Sitten saunaprojekti lepää talvisajan.

Saunan rakentamiseen on saatu materiaalista tukea Niemen tilalta, Sillin talli ky:stä sekä rahallista ja työtukea Lions Club Pusulalta.

Ensi keväänä riittää myös talkoohommia, sillä saunan ja saunan

Kuva: Niko Mikkola

ympäristön viimeistelyt alkavat.

Hän ken tervantuoksua rakastaa tulkoon siis keväällä Rasalle. Saunarakennus nimittäin tervataan, sisäpuolta pintakäsittellään ja saunan ympäristöä siistitään käyttökuuntoon.

Talkoolaiseksi on hyvä tulla vaikka ei olisi koskaan tehnyt rakennushommia. Harvoin sitä tässä nykyelämässä pääsee mitään tervaamaan.

Ilmoittaudu siis talkoolaiseksi!

Ahti "Silli" Norja p. 0500 828 072

VIESTI LIPPUKUNNANJOHTAJALTA

Hei vaan kaikki Nummen Samoojat!

Ensimmäinen vuoteni lippukunnanjohtajana alkaa olla viimeistä rutistusta vaille historiaa. Ajattelin käyttää mainion tilaisuuden hyödykseni ja kertoa jotain lippukunnalleni historian tuhkasta nousseen Myrskylyhty –lehden välityksellä.

Olen ollut nyt kolmisen vuotta aktiivisesti mukana lippukunnan arjessa – siis tällä erää – ja sinä aikana olen tutustunut moneen uuteen tuttavuuteen ja vanhaan tuttuun uudella tavalla. Etenkin kulunut vuosi on ollut uusien tuttavuuksien ja kokemusten ilotulitusta. Tuo kaikki teki tämän jutun kirjoittamisen vaikeaksi. Mitä voisın sanoa, että se tulisi sanottua teille jokaiselle? Miten voisın lyhyesti kuvata viittä lupausenanto-tilaisuutta, neljää leiriä sekä useita retkiä ja muita tapahtumia?

Uskomatonta!

Se kuvaa ehkä parhaiten sitä ehtymätöntä iloa ja yhdessä tekemisen riemua. Siinä huudahduksessa on kuvattuna se innostus ja partioaatteeseen sitoutuminen, joka näkyy toimissamme.

Partio on mielestäni enemmän matka, kuin päämäärä. Ajatuksissani kulkemani matkan aikana löysin sen, mitä kuluneesta vuodesta haluan sanoa juuri sinulle, joka tätä lehteä luet. Se on:

Kiitos!

Niko Mikkola
lippukunnanjohtaja

SYYSVAELLUKSEN TULOKSET:

A-sarja:	1. Norppa	153,5 pist.	Lippukunnanmestari 2010
	2. Saukko	137,5 pist.	
	3. Karhu	134,5 pist.	
	4. Ilves	99,0 pist.	
A1-sarja	1. Haukka	113,5 pist.	seikkailijavartio
B-sarja	1. Stupid Monkees	179,5 pist.	

K-22 on aikuisten oma palsta

Tarina asiasta ja asian vierestä

Me lippukunnan aktiivisessa toiminnassa mukanaolevat olemme saaneet totutella satavuotuisen suomalaisen partion kunniaksi uudistettuun ohjelmaan. Uudistusta ei ole tehty juhlan vuoksi, vaan arjen. Nummi-Pusulassakin on sosiaalisen ilmaston muutos ollut rajua. Vielä rajumpaa on ollut yhteiskunnan muutos suuremmissa taajamissa ja kaupungeissa. Partio taistelee elintilastaan sekä muita harrastuksia, että etenkin nuorten aikasyöppöjä vastaan. Oma lukunsa ovat vielä partiolaisten vanhemmat, jotka tasapainottelevat työn, perheen ja omien harrastustensa asettamien vaatimusten kanssa. Lasten ja nuorten oma tila ja elinpiiri ovat kaventuneet ja kaveripiiri ainakin iän puolesta yksipuolistunut. Kaukana ovat ne ajat kun kylän lapset kuudesta kuuteentoista kokoontuivat omatoimisesti yhteen paikkaan pelaamaan jalkapalloa tai kirkonrottaa.

Aikuisia tarvitaan partiossa entistä enemmän, sillä jokaisen ikäkauden ryhmien edestä tai takaa pitää löytyä aikuinen vetäjä tai luotsi - tuki. MUTTA...

...lippukunnan tapahtumien järjestäminen pitäisi antaa niille, jotka siitä eniten oppia elämäänsä voivat saada. Samoajat 15 – 17 v ja vaeltajat 18 – 22 v ovat ne ikäryhmät, joille pitää antaa mahdollisuus kokeilla kykyjään ja oppia johtamista sekä vastuunkantamista. Pyörä pitää keksiä joka vuosi uudestaan!

Esitän kutsun kaikille yli 22 -vuotiaille partiolaisille tulla auttamaan nuoria viikkotoiminnan pyörittämisessä. Se on haastavaa mutta todella antoisaa.

Muuta: kunnan ja seurakuntayhtymän rahalliset yleisavustukset lippukunnalle ovat laskeneet rajusti. Ensi vuodelle budjetoimme mahdollisesti nolla euroa avustuksia. On itsestään selvää, että ryhmät ja aktiiviset johtajat eivät voi muiden kuvioidensa lisäksi ryhtyä suurimittaisiin varainkeruuhankkeisiin. Niihinkin tarvitaan aikuisia. Jos tunnet poltteen esimerkiksi tukiyhdistyksen perustamiseksi, niin anna palaa! Lippukunnan omaan jäsenmaksuun emme halua lähteä – ovimme tulee olla niin auki, kuin mahdollista, kaikkien tulla.

Ota rohkeasti yhteyttä, niin keskustellaan miten juuri sinä voisit olla apuna ja tukena.

Niko Mikkola 050 501 4578

P.S. Nummen Samoojat on netissä: www.nummensamoojat.partio.net ja Facebookissa omana ryhmänään.

LOOTA on palsta, joka sisältää terveisiä ja mielipiteitä. Teiltä.

Hannu Koivisto

Hyvää joulua kaikille! T:Justin Bieber

God jul!

Hyvää talvea kaikille! ☺

OMG! Lmao Rofl ☺

Taloustilanne!

LOL

Samoajille ja tarpojille yhteistä "ohjelmaa"!

Nuijapäät haisee ☺

Tontut kurkkivat ikkunoista, joten ole valppaana! ☺

IN: Ihqut partsapojut

OUT: Ihq ikäloput partsapojut

Kiitos! Tässä olivat kaikki kommentit tällä kertaa. Siis ihan kaikki. Liekö joku pihistänyt osan, koska Lootan sinetti oli rikottu. Hyi!

Seuraavaan lehteen seuraavan Lootan sisältöä.

Loota ilmestyy taas lippukunnan Kololle ensi vuonna ja siinä näkyy jälleen seuraava purkupäivä.

JOHTAJAPÄIVILLÄ 20.-21.11.2010 EERIKKILÄSSÄ KUULTUA

Ota tästä kiinni!
Sulo oli hyvä mies.
Syvärillä syötiin hevosen suitsia.
Minä olen mies, en nainen.
Wadevör!
Pidän ihmisistä jotka pitävät ihmisistä.
Eksyminen on mielentila.
Keitähän noi on?
Oon aatellu ostaa uuden auton, mitä te suosittelisitte?
Pidän ihmisistä jotka pitävät huumorista.

Kuka on syöny mun suklaan?
Nuoret päättää ja tekee, aikuiset tukevat.
Hei, keneltä puuttuu hampaat?
Mau!
Täältä löyty tämmöset irtoviikset.
Mistä tän köyden pitäs mennä?
Hei tästä tuli aika hieno!
Pidän ihmisistä jotka pitävät siitä että tehtävät työt tehdään ajallaan.

Lisäksi saimme seurata huipputeatteria mm. seuraavista aiheista: Leiriltä selviytymisen runo-oppi, Uusia merkityksiä sanoille johtaminen, tiimityö ja muutos, Suomi murskasi kliseitä, Ferrarin tuulilasi ja Massaliike taistelee korotuksia vastaan.

Teimme viikonlopun aikana itsestämme erilaisia koneita ja patsaita, yhdessä teimme pienoishäytelmiä, esityksiä ja leikimme paljon. Eksymiseen ja eksyksissä oloon pureuduimme lauantai-iltana ja iltanuotiolla tahkottiin partiolauluja.

ERÄTULILLA 28.11.2010 PAISTETTIIN LETTUJA JA MAKKARAA

Lippukuntamme osallistui Uudenmaan Erätulet –tapahtumaan marraskuun viimeisenä sunnuntaina. Kahden tiipiin suojissa myytiin makkaraa, lettuja, kuumia juomia ja adventtikalentereita. Nikolla ja Tuijalla oli tekemistä jätkänkynttilän sytyttämisessä

tapahtuman avajaisissa, mutta syttyihän se lopulta partiolaisten taikaliemen (lamppuöljyn) avulla. Lettuja meni enemmän kaupaksi kuin makkaraa, adventtikalentereita ostettiin nelisenkymmentä. Silli valittiin vuoden erähenkilöksi pitkäaikaisesta luontoon ohjaamistyöstä partiossa. Kiitos kaikille mukana olleille.

Kuva: Johanna Korhonen

Heijastin liivien
uusio käyttö

- Tarvitset
- * heijastin liivi
 - * heijastavaa -teippiä
 - kangasta
- Halutessasi
- * nauhoja
 - * kettinkä

**KÄYTTÄKÄÄ heijastimia, jotta teidät
hyomattaisiin pimeässä.
HALPA HENKI VAKUUTUS.**

Kuvat ja ohje: Johanna Aalto

1.

Levitä heijastin liivi lattialle. Voit suunnitella lyijy kynällä tai ilman miten haluat. Kun olet laittanut teipit paikoilleen, suosittelen laittamaan teippien päälle paksun kirjan jotta liima tarttuisi liiviin.

2.

Lopuksi voit koristella tusseilla nauhoilla, millä haluat.

Ystäväsi tulevat varmasti kateelliseksi ja kenelläkän ei ole varmasti saman laista heijastin liiviä kuin SINULLA.

KUIKKA

Gavia arctica

Kuikalla on harmaa pää, musta kurkku, valkoinen vatsa ja valkoruutuinen selkä mustalla pohjalla. Höyhenpuku lisääntymiskauden ulkopuolella on harmaampi. Kuikan nokka on harmaa tai valkeahko ja tikarinmuotoinen. Linnun pituus on 58–73 cm ja paino 2–3 kg. Sen siipien kärkiväli on noin 110–130 cm.

Kuikan soidinääni on kauas kuuluva *kuiik-ko kuiik-ko*, jota se päästää varsinkin touko-kesäkuun aamuina ja iltoina. Linnun muita ääniä ovat matala, narahtava ja hieman valittava *oor* tai *arkk*. Ennen sukellusta kuikka päästää usein helähtävän *kluik*-äänien.

Piirros: Hanna Aalto

Sekä selkävedet että karut järvet ovat kuikan elinympäristöä. Laji on sopeutunut lähes täysin vesielämään. Maalle kuikka nousee vain pesimään. Lentoon päästäkseen kuikka tarvitsee 50–200 metrin pituisen vesialueen ja lisäksi lähes kilometrin pituisen avoimen maaston noustakseen järveä reunustavien puiden yläpuolelle

Muiden sukeltajien tapaan kuikka syö kalaa, joita se pyydystää vedenpinnan alla. Ravinnoksi käyvät myös äyriäiset, simpukat ja hyönteistoukat.

Lähde: Wikipedia

Lisätietoja ensi vuonna
2011.

Hyvää uutta vuotta
kaikille!